

# ŠVÉDSKO: Až do hořkého konce 1.část

- CZ24 News | 28. února 2020

ŠVÉDSKO:

**JARO PLEVA: Mé dřívější líčení švédské skutečnosti byly pokusy o jakési možno-li objektivní zachycení pozitivních i negativních stránek Švédska.** Čas oponou trhnul a už je nutno napsat, která stránka dnes čím dále více převažuje. A řeknu hned na začátku, že to není ta pozitivní. Tak se laskavý čtenáři připrav na čtení, z něhož je cítit pesimismus a šilenství. Ušetři si nadávky a odsuzování typu "odrodilec, který nebude nikde spokojen", protože to není pravda. Ber to prostě jako popis neuvěřitelné skutečnosti, která má varovat ostatní před stejným osudem.

**Říkám: Takhle už to přece dál nejde! Ale co se tedy stane, když už to dál nejde?** No právě že nic. Nějakým záhadným způsobem se ten švédský svět plouží dál, v celé své zoufalosti, ubohosti a právním i morálním rozpadu. Přibližně každý pátý občan si rve vlasy, ale to zoufalství je dost lokálního rázu, podle blízkosti no-go zón, frekvence přepadání a hořících aut či krákorání muezina, a podle zájmu o současné dění. Přes nezvládnuté problémy pokračuje přijímání cca 120 000 muslimských migrantů ročně.

**Švédsko krachuje,** ekonomicky, sociálně a bezpečnostně.

**Mnohé z úchylek, které se dnes dějí ve Švédsku, jsem nezažil ani během svého dospívání v komunistickém Československu.** Například netajenou starost o osud ubohých zločinců – současně s přísným postihem jejich obětí, např. pokud se odváží bránit svůj život nebo majetek.

**Nebo pronásledování učitelů, kteří si chtějí zjednat pořádek ve třídě, aby se vůbec dalo vyučovat.** Nepamatuji, že by některý soudruh propagoval, že si žáci ve třídě smějí dělat, co se jim zlíbí. Ve Švédsku sotva existuje třída, ve které by byl klid a vládla disciplína, jaká byla v každé hodině na mém gymnasiu. Pokud vznikl problém se žákem, měl učitel vždy podporu jak ředitele, tak rodičů. Naprosto nevídané v dnešním Švédsku! Zde se bordel a anarchie ve třídě považuje za normální stav. Proto ten stav přetrvává už nejméně nějakých 30 let.

**Švédsko lze použít jako ilustraci dnešní tragické skutečnosti v Evropě,** ne jako vzor, ale jako extrémně odstrašující příklad. Příklad vývoje, který by žádný rozumný občan ve své zemi nechtěl zažít.

Jen krásná příroda zůstává, díky regenerační schopnosti přežívá lidské zásahy, více méně nedotčena politikou ničící lidskou společnost. Snad je to do jisté míry odtrženost od zdravé přírody, co je jednou z příčin společenského úpadku. I když je do té přírody všude blízko, neznamená to, že si společnost ze zdravě fungující přírody vzala příklad a chce se také tak chovat.

**Když jsem do Švédska přišel koncem let šedesátých,** byl jsem při návštěvách podniků i úřadů ohromen moderním prostředím, novým zařízením, inovacemi a údržbou. Bylo viditelné, jaké obrovské zdroje a rezervy tato země má ve srovnání s těmi za železnou oponou. Od té doby se socialistům podařilo rezervy rozházet na ideologické cíle, především pozvaným parazitům, došlo i na penzijní fondy a nově dochází na kapitál ve fondech pro pojištění v nezaměstnanosti, na který se stát vrhá ve své nenasytné honbě za konfiskací peněz občanů.

**Vládnoucí vrstva se snaží všemi deseti vyniknout jako výlupek všeho dobrého, nazývá sama sebe „humanitární velmocí“.** Vláda neváhá zpronevěřovat daně občanů na podporu řady režimů, z

velké části levicových diktatur i teroristických organizací, přijímá největší počet migrantů na obyvatele a migranty neskutečně zvýhodňuje, kritiky pronásleduje a je až patologicky citlivá na svůj obrázek ve světě. Ti, kdo rozšiřují kritickou pravdu doma i za hranicemi, jsou okamžitě pod lupou této „demokratické“ vlády. Uvnitř země je kontrola disidentů ovšem mnohem snadnější a ve spolupráci s „deep state“ úřadů a institucí je též prováděna. Totalitní rysy jsou nápadně podobné vládě jedné strany v bolševické době Československa. Rozdíl je mimo jiné v tom, že si tento režim většina Švédů volí ve svobodných volbách zcela dobrovolně.

**Jistá pravda je v tvrzení, že každá politická strana má svoje tvrdé jádro sestávající z voličů, kteří nikdy nebudou volit jinou partaj než „tu svou“.** U sociálních demokratů (S) – jako bývalé státotvorné strany – prý je tohle jádro okolo 20 % sympatizantů, a tam jsme v současné době. Vzhledem k tragice a prohnitosti řízení země je každý pátý hlas stále ještě příliš, ale z historického hlediska je pro (S) situace kritická, tak mizerně na tom ještě nebyli. Že můžou i tak vládnout, je zaviněno zrádnou podporou bývalých opozičních měšťanských stran a pravděpodobně i aktivismem jejich sympatizantů při sčítání volebních hlasů, tedy volebním podvodem, kdy Švédští demokraté (SD) byli hlavním terčem sabotáží a nebezpečím pro levicová „humanistická srdíčka“.

**Příliš dlouhou dobu mělo Švédsko úspěch se svou stavbou Potěmkinových vesnic,** bylo obdivováno a kladeno jako úspěšný příklad „třetí cesty“, kompromisu mezi kapitalismem a socialismem ve stavbě společnosti.

**V posledních letech se vývoj vyhranil, hlavně kvůli přílivu migrantů,** takže se dosud skrytá pravda dostává na povrch, a s ní i lež. Je třeba s konečnou platností pohřbit mýtus o úspěchu švédské cesty a konstatovat, že vedla do pekel. Výsledkem je nekompetence, korupce, nepotismus, bezohledná mocichtivost, otrocké posluhování politické korektnosti, kolosální zpronevěření daní občanů, právní nejistota, nefungující instituce jako škola či policie, odstraněná odpovědnost úředníků za jejich rozhodnutí, vedoucí k libovůli, úpadek morálky. Tento stav se týká především veřejné správy, státu, krajů (Landsting) a měst (komuny), v privátním sektoru je to zatím o poznání lepší.

Skončil čas, kdy – jak se zpívá ve švédské hymně – *„tvé ctěné jméno letělo kolem světa“*. Kdo chce dnes vidět skutečnost, musí být zděšen.

Ve svých dřívějších příspěvcích v NP na švédské téma jsem kladl důraz na pozitivní stránky země. Pod tíhou skutečnosti dnes pozitivní postoj není možný. V černých chvílích se mi to jeví tak, že ten, kdo byl před lety modrooký, snad trochu naivní, ale dobromyslný děda, je z dnešního pohledu omezený blb, který se celý život nechal indoktrinovat socialistickou kolektivistickou ideologií, podporoval ji a dnes podporuje islamizaci země, přijímání parazitů a socialismus přes všechno svinstvo, které natropil. Stále ještě se dobrá polovina Švédů dívá na situaci za dlouhá léta navykým naivním pohledem – stát chce jen naše dobro, musíme ukazovat dobro ve vztahu ke všem lidem, být obětaví, neprotestovat...

Převažují tu „spravedlivé“ ženy ze střední třídy, vyznávající evangelium Gréty Thunberg nutící nás stydět se za jídlo, které jíme, za plastové tašky, do kterých nakupujeme, za šaty, letecké zájezdy a používání auta.

Tato „spravedlivá“ sekta je stejně silně přesvědčená o své oprávněnosti, jako je nenávislná vůči oponentům. Jejich chování připomíná spíše středověké čarodějnické procesy než hnutí dobrotivých.

Nepocházejí ani z bohatých elit, ani z chudobnějších vrstev dělnických.

**Pocházejí z velké části ze střední třídy financované z daní. Nechají se živit z daní produktivně pracujících, aby nás takto mohli terorizovat, kontrolovat a poučovat o**

**správnosti svého pohledu.** Jim nestačí, že jejich živitelé pracují, slušně se chovají, vychovávají své děti a obdělávají své zahrádky, sedí v ranních frontách na cestě do práce a šetří na dovolenou jednou za rok.

Ne, oni pro nás mají seznam věcí, za které nás nutí cítit ponižující stud, výčitky, v jejichž všudypřítomném stínu žijeme a které nám berou radost ze života. Převládá klimatický stud, vymyšlený výplod podvodné manipulace.

Výrok zámožné pubertální dcerky Gréty Thunbergové „Ukradli jste mi mé dětství“ může být nejbizarnějším výrokem století. Ta snad nikdy nedospěje natolik, aby své „Stydte se!“ vztáhla na sebe samotnou.

Jak napsal jistý diskutér na alternativní stránce – když sním něco špatného, nepotřebuji na zvrácení ani medicínu, ani si strkat prsty do krku, stačí se denně informovat o dění v zemi a o výrocích politiků. Informace o skutečnosti lze dnes dostat jen z alternativních zdrojů přes internet, naprosto ne od tradičních médií. Je to jako kdysi rozdíl mezi Rudým právem a Svobodnou Evropou.

## Něco o švédském lidu

V této kapitole je zatěžko se vyhnout jistým generalizacím, ale odhadem popis platí pro cca 80 % obyvatel.

**Zajímavé je m.j. srovnání jednání Švéda s reakcí Francouzů na nepopulární rozhodnutí vlády.** Francouz je ochoten druhý den vyrazit do ulic a dát halasně najevo svou nespokojenost. Švéd naopak jen svírá pěstičku v kapse a sám pro sebe brumlá „v příštích volbách jim dám vědět svůj nesouhlas...“. A večer si zase klidně sedá do křesla a dívá se dál na televizní propagandu státu, s kterým prý nesouhlasí.

**Vyjednávání jak se zaměstnavatelem, tak se státem často prováděly silné odbory,** které i přes pokles členů zahrnují 67 % zaměstnanců (ve Francii 11 %). Pro zaměstnance jistě pohodlné, ale také zpohodlňující. Odborový vyjednávač má daleko větší váhu než samotný jedinec a lehčeji si zjedná respekt. Zde asi leží vysvětlení zakořeněného korporativismu společnosti, že ve Švédsku jedinec sám nic nezmůže, právní systém respektuje jen větší kolektiv.

Tento pocit nemohoucnosti je tak rozšířený, že dostal vlastní název – „Janteho zákon“ -, který krátce řečeno říká: „Nemysli si, že něco znamená!“

Po mých 50 letech v zemi je můj obrázek diametrálně odlišný od dřívějšího, pouze s mírnou generalizací: **Obecně se švédský lid vyznačuje zbabělostí,** která nedovoluje ani mít vlastní názor, pokud nesouhlasí s tím „správným“, a tím méně tento názor vyslovit. A to přesto, že svoboda projevu je zaručena ústavou starší než 200 let. Zbabělost vyslovit svůj názor vede k absenci diskuse o závažných tématech, ta prostě není možná, pomineme-li nic neříkající bláboly či handrkování o méně významných věcech.

**S tím souvisí, že Švéd (dejme tomu cca 80 %) nemá vlastní rozum, nemá k tomu odvalu a vyznačuje se ohromující naivitou,** což prohlásil sám premiér Löfven vůči výtkám o nekontrolované migraci: „byli jsme naivní“ (stejně naivní jako Angela Merkel v názoru na multikulturalismus), nebo o vzrůstající zločinnosti: „neviděli jsme to přicházet“ – načež pokračuje dál v politice neomezeného přijímání muslimských migrantů. Mnoho varovných signálů a červených světél řadu let signalizovala nadcházející problémy, ale vláda „to neviděla přicházet“ a voliči dostatečně silně nereagovali.

To už ovšem nebyla naivita nomenklatury, ale darebáctví se skrývaným motivem. Tím motivem je zcela zřejmě přijímání voličského dobytka, s nímž se levicová nomenklatura paktuje a jež si kupuje za peníze občanů.

Obyvatelstvo samo na to nereaguje, jsouce připouštějící a odpouštějící jako žádný jiný národ.

**Dříve jsem si nezáměr lidí o diskusi aktuálních témat vysvětloval prostě tím, že své politické názory považují za striktně privátní sféru,** do které nechťejí nikoho cizího pustit. Dnes se mi spíše zdá, že za tím stojí obava ze zesměšnění, případně obava z následků svobodného projevu, jak to známe z diktatur. Značnou roli hraje jistě i známý strach Švédů z konfliktních situací, do nichž se nechťejí dostat, byť by to byl jen názorový nesoulad.

**Zvýhodňování mládí a odpor k seniorům vede v dnešní krizové situaci k tragickým scénám,** kdy migranti jsou preferováni ve zdravotní a zubní péči, při přidělování bytů, udělování podpor a pod. před důchodci, kteří celý život pracovali a platili daně.

Popravdě řečeno – mnoho z těchto důchodců nikdy nepřestalo hlasovat pro socialistické strany, sociální demokraty a komunisty, kteří jsou za dnešní stav především zodpovědní, a tak by se dalo říci, že si za svou bídu mohou sami. Neplatí to ovšem pro všechny, nevinní se svezou s nimi.

**Z čeho pochází přesvědčení Švédů, že jsou nejdokonalejší na světě,** že jsou nadřazeni okolí a jen jejich příklad je hodný následování? Že homo sapiens dosáhl své dokonalosti v „homo svecus“?

**Tato bizarní propaganda fungovala dlouho.** Hrdost při ukázání švédského pasu, pochvalné výroky zahraničních hodnostářů (většinou levicových diktátorů), delegace ze vzdálených zemí se zájmem učit se od země, která dosáhla takové dokonalosti...

Nic o promočených plínkách nemocných starých lidí, nic o antidepresivních medicínách pubertáků, nic o vyhořelých pracujících matkách.

**V továrně na sny a propagandu se flikují trhliny v kulisách a škody jsou přikládány pátým kolonám a temným vnějším mocnostem,** jako jsou Švédští demokraté, Trump nebo Putin, i když viditelné důkazy pro obvinění nejsou. Švéd si počíná jako dokonalý člověk v perfektní kultuře, a nevidí, jak tento postoj ovlivňuje vztahy k okolí.

Švéd je rozený misionář: Ze své vyvýšené pozice chce pozvednout chudé, nevzdělané a poražené na svou úroveň. Dnes už nepotřebuje ani jet za hranice země, aby ty druhé spasil.

Ti sem přišli sami, abychom se o ně postarali se vši příslušnou spravedlností a s našimi neomezenými zdroji.

**Mnohé z těchto lží se začíná odkrývat.** Část náboženského fanatismu okolo masivního přítlaku migrantů bledne v důsledku sociálního a ekonomického dopadu. Části Potěmkinovy kulisy je třeba vyměnit, a zde přichází nová kulisa – opět se Švédskem jako spasitelem světa: Gréta jako nové zlaté tele!

**Gréta Thunberg je ilustrací veškeré naivity a bláznovství** – 16letá klimatická aktivistka řízená dospělými fanatiky, pro kterou se dospělí lidé mohou ukřičet, i když je to jen diagnostikovaný psychiatrický případ, zatímco opozice je v klimatickém sporu osočována a umlčována.

**Zvláštním rysem Švéda je myšlení, v němž se identifikuje se státem, s mocí.** Když vláda kvůli špatnému hospodaření chce zvýšit daně, má pro to Švéd pochopení a považuje to za správné. Myšlenka na úsporu státních výdajů, např. zrušením jednoho ze zbytečných úřadů, aby se daně

nemusely do nekonečna zvyšovat, ho ani nenapadne.

**Ve městech je drahé parkování v centru**, ale velké supermarkety na okraji mají parkování zdarma. Tím ovšem trpí obchodníci v centru, zákazníkům se nákup u nich prodražuje, nemluvě o stresujícím momentu, když se čas musí hlídat. Příspěvek typického švédského čtenáře do novin byl tedy o tom, že je třeba zpoplatnit parkování i u supermarketů. Není to úžasné? Prostý občan ke všem daním a poplatkům vyžaduje, aby mohl platit ještě víc! Není prý žádný důvod, aby někde bylo parkování zadarmo. Placením všude se prý situace „zrovnoprávní“, navíc se pár lidí zaměstná údržbou a kontrolou automatů a komuna či majitel půdy z nás vyždímá další poplatky. Švéda ani nenapadne opačné řešení – odstranění poplatků v centru města.

**Tohle myšlení je jedním z důvodů, proč přes extrémní daně nejsou na nic peníze.** Se svou naivní, až slabomyslnou prostotou věří Švéd přesvědčování státu, že vše, co nám vezme, nám zase v nějaké formě vrátí. Ta víra je tak indoktrinovaná v mozcích, že vymizí až se smrtí vymytého jednotlivce. Že stát většinu daní zpronevěřuje na své ideologické cíle, ho jaksi nezajímá. Takový je socialismus, dobrovolně přijatý!

### **Nadřazenost a krize „humanitární velmocí“**

Švédsko je konečně ve slepé uličce. Je stále jasnější, že král je nahý a že i ten nejkrásnější podvod je marný, národ musí opustit svou utkvělou představu o své nadřazenosti a přesvědčení, že je lepší než všichni ostatní. Jejich morální nadřazenost je jen lež, čím dříve bude tato opuštěna, tím dříve se lze vydat na cestu k řešení skutečných problémů místo neustálého opravování falešného obrázku skutečnosti.

***Máme světové zdravotnictví! Máme první na světě feministickou vládu! Celé procento národního důchodu jde na pomoc chudým zemím! Nobelova cena! Dag Hammarskjöld, Olof Palme, Greta Thunberg, Volvo, Ikea, Hennes a Mauritz, SKF, ABBA...  
Public service ve službách veřejnosti, politici neposkvrnění korupcí...?***

Je to všechno pravda?

**Migrační krize přispěla ke zvýraznění socialistického úpadku posledních desítek let.** Oficiální postoj sice pokračuje ve vytrubování domnělých „výdobytků“, ale je stále méně přesvědčivý tváří v tvář explodujícímu násilí, zločinnosti, zprávám o nefungujícím zdravotnictví, propadu školství, o důchodcích, kteří by podobně jako jejich dědové a báby nepřežili bez pomoci svých dětí.

**Důchodci, kteří nemají na zubaře**, zatímco ilegální migranti stejnou péči dostávají za pouhý paušál 50 švédských korun.

**Většina domorodců si dnes nemůže dovolit advokáta v civilním procesu.** Zato migranti mají právo na advokáta v řadě stížností a odvolání, aby docílili žádaného výsledku – zcela zdarma.

Politici si vymysleli, že obyvatelstvo – jak domorodé, tak integrovaní přistěhovalci – je povinno se obětovat na oltář neustálé, vysoké a nekontrolované imigrace.

**Potěmkinovy kulisy ukazují idylické domovy v kvetoucí přírodě.** Kulisy však ukrývají zpustošenou zemi. Ceny domů rostou, když rodiny prchají z předměstí před násilím a mizernými školami. V no-go zónách ceny bytů naopak klesají, což vyhovuje klanům, které tam vládnu.

**Množí se střelba, výbuchy, děti přepadávají děti, znásilnění, podvody v sociálním systému, prohnílý právní systém trestá oběť** a pečuje o zločince jako o domnělé oběti společnosti, a sdělovací prostředky mainstreamu se vše snaží zatajit nebo přikrášlit.

**Pár žurnalistů a místních politiků riskuje na sociálních sítích svou existenci** protesty proti prohanosti a směru, kterým politici zemi vedou.

**Ekonomika je špatně řízená**, bylo přijato příliš mnoho migrantů ze zcela neslučitelných kultur a to stojí astronomické sumy. Nelze si podržet kvalitu ve zdravotnictví, školství či v důchodovém systému. Denně čteme o násilí, přebujelém systému podpor parazitů a současně o rostoucích daních těch, kdo pracují a jsou poctiví, o zbídačování seniorů. Úřady chrlí statistiky, kterým se nedá věřit, policie hostí zločince kávou a pizzou.

**Dnes vidíme, že Švédsko nikdy nebylo tím obrázkem dokonalosti, za který se vydávalo.** Skandály v prohnílém soudnictví, historie sterilizace a lobotomie „nevhodných“ osob, lhaní o zahraniční politice, sympatie s nacismem, antisemitismus, vývoz zbraní... Nomenklatura navrhuje, že dnešní mládež se nemá učit nic o antické historii. Dozvědí se něco o vydání Baltů sovětským tyranům?

### **Něco o úřadu ombudsmana**

Do očí bije kontrast mezi proklamovanou bezbřehou humanitou švédského vedení a tvrdým postojem úřadů k poddaným. Jakmile se Švéd stane zaměstnancem státu nebo úřadu, zaujímá jeho ideologické stanovisko a “nezná bratra” ve vyžadování zákona a předpisů. (Postoj k muslimským zločincům je právě opačný – promíjející a ochraňující.)

**Snad z tohoto důvodu právě zde vznikla funkce „ombudsmana“** – prostě byla potřeba kvůli nefungujícím původním institucím a právnímu systému. Ombudsmanů je dnes celá řada – pro děti, pro reklamu, pro konzumenty, pro rovnoprávnost, pro právo, proti diskriminaci a další.

**Je podivné, že někdo (ve Švédsku i jinde) mohl věřit v nápravu funkce zkorumpovaného úřadu vytvořením jiného zkorumpovaného**, státem dosazeného úřadu. Je to typicky švédské řešení – z obav, nechuti a zbabělosti zjednat nápravu v existujícím rámci se vytvoří nová instituce, která se prohlásí za geniální řešení chránící občany před státním bezprávím. Jenže stát – obzvláště ten švédský – si na jakýkoliv úřad rozhodně nedosadí osobu, která by mu dělala problémy. Příkladů je nespočet, kde je jasné, že při dosazování nejvyšších funkcí nehrála hlavní roli kompetence či vzdělání, ale partajní příslušnost a poslušnost. Příklady: policejní šéfové nebo vedení Úřadu pro civilní obranu (MSB).

**Nomenklatura je bratrstvo držící se za ruce**, včetně všech ombudsmanů, vytvářející hradbu proti kverulantům, kterým se nelíbí rozhodnutí padlá na hlavu či křivdy.

**Náprava, která jde ke kořenu problému, by stála řadu osob teplá místa u koryt.** Tak to raději necháme tak a vytvoříme nová teplá místa, čímž ještě k tomu snížíme nezaměstnanost! Pokladna s daněmi občanů je přece bezedná!

Jaro Pleva